Ha imádkoztok, egyenesítsétek ki a soraitokat, majd közületek egy legyen az imām, aki vezeti az embereket az imájukban. Ha Allāhu akbaru-t mond, mondjátok ti is azt

Ḥiṭṭān bin ʿAbdullāh ar-Raqāšī-tól, aki mondta: Abū Mūsā al-Ašʿarī-val imádkoztam egy imát és amikor ülésben (a tašahhud alatt) volt, egy férfi az emberek közül mondta: az ima kötelezővé tétetett, ahogyan a kegyes jóindulat és a zakāt is. Mondta: Miután Abū Mūsā befejezte az imát és elköszönt abból, mondta: Közületek ki mondta ezt és ezt? Az emberek teljesen elcsendesedtek. Majd ismét mondta: Ki mondta közületek ezt és ezt? Az emberek továbbra is csendben maradtak. Majd mondta: Talán, te mondtad, Ḥiṭṭān? Mondta: Nem én mondtam. Én féltem, hogy zavarnálak ezzel téged. Egy férfi a sokaságból mondta: Én mondtam. És csupán a jót akartam vele. Abū Mūsā ekkor mondta: Hát nem tudjátok mit kell az imáitokban mondanotok? Bizony, Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) beszédet intézett hozzánk, amelyben megmagyarázta Szunnánkat és tanította nekünk az imánkat, szólva: "Ha imádkoztok, egyenesítsétek ki a soraitokat, majd közületek egy legyen az imām, aki vezeti az embereket az imájukban. Ha Allāhu akbaru-t mond, mondjátok ti is azt. Ha azt mondja: {nem azokéra, akiket haragvásod sújt, sem pedig a tévelygőkére!} [A Megnyitó:7; Q 1:7], mondjátok: āmīn! Allah válaszban részesít benneteket. Ha "Allāhu akbaru"-t mond és meghajlást végez, ti is mondjátok "Allāhu akbaru" és hajoljatok meg. Az imām elsőként hajol meg, és előttetek emelkedik fel (ti csak utána)". Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: Ez egyenlő azzal. És ha mondja: Allah meghallgatja azt, aki Neki ad hálát és Őt dicsőíti, akkor mondjátok: "Allahumma Rabbanā Laka-l-ḥamdu (Urunk! Tiéd a hála), Allah hallani fog titeket. Hiszen a Magasztos és Fenséges Allah mondta az Ő Prófétája (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szája által: "Allah meghallgatja azt, aki Neki ad hálát és Őt dicsőíti". Ha "Allāhu akbaru"-t mond és leborul, ti is mondjátok "Allāhu akbaru" és boruljatok le. Az imám először borul le és először emelkedik fel, ti csak utána." Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: "Ez egyenlő ezzel. Mikor az ülésben van, az első szavatok legyen "at-tahiyyātu aṭ-ṭayyibātu- aṣ-ṣalawātu Llāh. As-salāmu ʿalayka ayyuhā-n-nabiyyu wa raḥmatu-Llāhi wa barakātuhu, as-salāmu ʿalaynā wa ʿalā ʿibādi-Llāhi-ṣ-ṣāliḥīna" (Minden üdvözlet, ima és jód dolgok Allahot illetik meg. Béke reád, ó, Próféta és Allah könyörülete és áldásai. Béke reánk és Allah kegyes istenfélő szolgáira!) "Ašhadu an lā ilāha illā-Llāhu wa ašhadu anna Muḥammadan rasūlu-Llāhi" (Tanúságot teszek arról, hogy nincs más jogosan imádható isten csak Allah! És tanúságot teszek arról, hogy Muḥammad Allah szolgája és Küldötte)."

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muslim jegyezte le]

A Társ, Abū Mūsā al-Aš'arī (Allah legyen elégedett vele) imádkozott egy imát, mikor az ülésben volt, amelyben a tašahhud elhangzik, egy mögötte imádkozó férfi mondta: Az ima, a Koránban, összekapcsoltatott a kegyes jósággal és a zakāt-al. Mikor Abū Mūsā al-Aš'arī (Allah legyen elégedett vele) befejezte az imáját, a többi imádkozó felé fordult és megkérdezte őket: Ki mondta közületek a "ima, a Koránban, összekapcsoltatott a kegyes jósággal és a zakāt-al" szavakat? Az emberek hallgattak, senki sem szólt. Újból megismételte a kérdését. És midőn senki sem szólt, Abū Mūsā (Allah legyen elégedett vele) mondta: Talán, te mondtad ezt, Ḥiṭṭān? Tette ezt mivel jó kapcsolatban volt vele és közel állt hozzá, így a feltevése nem okozott neki sértést; így próbálva rávenni azt, aki valójában mondta arra, hogy jelentkezzen. Ḥiṭṭān tagadta, hogy ő mondta. És mondta: Attól féltem, hogy megdorgálsz, hiszen azt gondoltad, hogy én mondtam. Ekkor egy férfi a sokaságból megszólalt: Én mondtam e szavakat és csupán a jót akartam elérni velük. Abū Mūsā oktatási célzattal mondta neki: Hát nem tudjátok mit is kell mondanotok az imátok során? Ez kioktató kifogás és feddés volt részéről. Majd Abū Mūsā tudatta velük, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egy alkalommal vallási beszédet intézett hozzájuk, amelyben a törvényüket magyarázta nekik és tanította nekik az imájukat. Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: Ha imádkoztok álljatok szép sorban és egyenesítsétek ki a soraitokat. Majd egy, közülük való, férfi vezesse az embereket az imában. Ha "Allāhu akbaru"-t mond az imám, az imába lépésként (takbīratu-l-iḥrām), ti is mondjátok ugyanazt. Ha a Megnyitó fejezetet recitálja és elér: "Nem azokéra, akiket a haragvásod sújt, sem pedig a tévelygőkére" [Al-Fatiha:7], mondjátok: āmīn. Ha így tesztek, Allah válaszolni fog a fohászotokra. Ha "Allāhu akbaru"-t mond és meghajlást végez, mondjátok ti is "Allāhu akbaru" és hajoljatok meg. Az imám elsőként hajol meg, előttetek, és emelkedik fel - soha ne előzzétek meg. Az a pillanat, amelyben az imám megelőzött benneteket a meghajlásban, késztet benneteket arra, hogy egy pillanatig még meghajlásban legyetek miután ő felemelkedett. Ez a pillanat egyenlő azzal a pillanattal. Meghajlásotok mértéke annyi legyen mint az ő meghajlása. Ha azt mondja az imán: "Allah meghallgatja azt, aki Neki ad hálát és Őt dicsőíti", ti mondjátok: "Urunk! Tiéd a hála." Mikor az imádkozók ezt mondják, a Magasztos Allah hallja a fohászukat és a szavaikat, hiszen a Magasztos és a Fenséges Allah a Prófétája (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nyelve (szavai) által mondta: "Allah meghallgatja azt, aki Neki ad hálát és Őt dicsőíti". Majd ha "Allāhu akbaru"-t mond az imám és leborul, a többi imádkozó is "Allāhu akbaru"-t mond és leborul. Az imám elsőként borul le és elsőként emelkedik fel. Ez a pillanat egyenlő azzal a pillanattal. A leborulás tartama annyi legyen mint az imám leborulásának tartama. Ha az ülésben van a tašahhud elmondásához; az imádkozó első szava legyen: "at-tahiyyātu li-Llāhi wa-ṣ-ṣalawātu wa-ṭ-ṭayyibātu" - az uralom, az örökkévalóság, a Fenségesség mind a Magasztos Allahot illetik; ahogyan az öt ima mindegyike is Allahnak szól. "As-salāmu ʿalayka ayyuhā-n-nabiyyu wa raḥmatu-Llāhi wa barakātuhu, as-salāmu ʿalaynā wa ʿalā ʿibādi-Llāhi-ṣ-ṣāliḥīna" Allahtól kérjétek a megmenekülést minden hiányosság és minden ártó rossz, romlás ellen. Majd elsőként a Prófétánkat illetjük üdvözlettel, majd magunkat is üdvözöljük; majd az összes többi kegyes istenfélő hívő szolgát is üdvözöljük - akik ugyanúgy elvégzik, ami kötelező rájuk nézve - Allah jogaiból és hívő szolgák jogaiból és kötelességeiből. majd tanúságot teszünk arról, hogy: "Ašhadu an lā ilāha illā-Llāhu wa ašhadu anna Muḥammadan abduhu wa rasūlu-Llāhi".